

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

Winnipeg, Manitoba: Onsdagen den 30 November

ARG. XII

No. 46

GENOM CANADA

Resebrev af V. Hugo Wickström. (Ur Jämtlandsposten.) (Forts. fr. föreg. Nr.) När man lemnar hand...

gor i "salongerna" än i ett lästall, dagar utan att kunna skaffa föda för sig och kreaturen...

Från Vancouver hade jag ju tillryggelagt över 300 svenska mil efter tåg...

Hvad naturkonst beträffar kan den sanna alla icke nästa sig med den förra...

Det följande är ett utdrag ur ett brev som jag fick från en av mina vänner i St. Lawrencefloden...

Det är ett märkä, att det jag kan vara ut på rosor för persimmoner, som kommer till medel...

Skandinavien tycks så sig med mest både öster och väster om Wetaskiwin...

Det är ett märkä, att det jag kan vara ut på rosor för persimmoner, som kommer till medel...

Alberta-Brev

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

FRÅN NORRA ALBERTA

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

Det torde vara bekant för "Canada" läsare att en stor immigrations till Alberta har egt rum från Staterna och andra länder...

UTLÄNDET

Österrike har liksom haft större andrar än han tänkt, då de ett öfverflöd af snö, som vällat ryska delegaterna anländer till St. Petersburg...

Österrike har liksom haft större andrar än han tänkt, då de ett öfverflöd af snö, som vällat ryska delegaterna anländer till St. Petersburg...

Österrike har liksom haft större andrar än han tänkt, då de ett öfverflöd af snö, som vällat ryska delegaterna anländer till St. Petersburg...

Österrike har liksom haft större andrar än han tänkt, då de ett öfverflöd af snö, som vällat ryska delegaterna anländer till St. Petersburg...

Österrike har liksom haft större andrar än han tänkt, då de ett öfverflöd af snö, som vällat ryska delegaterna anländer till St. Petersburg...

Österrike har liksom haft större andrar än han tänkt, då de ett öfverflöd af snö, som vällat ryska delegaterna anländer till St. Petersburg...

Österrike har liksom haft större andrar än han tänkt, då de ett öfverflöd af snö, som vällat ryska delegaterna anländer till St. Petersburg...

Österrike har liksom haft större andrar än han tänkt, då de ett öfverflöd af snö, som vällat ryska delegaterna anländer till St. Petersburg...

Canada

Dominion Elevator vid Poplar Point brann ned den 22 ds. Canadian Northern har nu nått en punkt 70 mil öster om Edmonton.

En månadskrift utgiven i England har offentliggjort en artikel om pågående krig, diplomatiska förhandlingar och Englands framtida ställning...

Den nya verkställande direktören för Soo-fabriken är W. N. Sawyer, från Pittsburg, Pennsylvania.

Calgarys befolkning ömnar den 20 december rösta, huruvida staden bör äga eget belysningsverk eller Valserken i Nova Scotia äro så fyllda med beställningar...

Major Perry, kommanderande beridna polisen, är i San Francisco för att köpa en patrullbil att användas i Norra Ishavet.

En 18-årig mod, Mrs. Mary Kenny, förgiftade sig med kربولn, (medan omsorgen om hennes lilla barn hindrade henne från att gå i societeten).

Tjänstgöringen under detta år skakades förtiga månader visat. En ökning af 2008 mot föregående år. Antalet invånare från Ontario Staterna var 3,000 mindre.

Manitoba regeringen ämnar upprätta en beriden patrull längs gränsen till Nord Dakota. Alltfor många röfverier hafva begåtts för att låta skälmarne, som komma från Onkel Sams landamären, gå i fred.

Under anfallen hära japanska soldater nationens flagga, den röda solen på hvitt fält, hvilken vecklas ut vid algörande momenter, tjänades till ledning för soldaterna och dels till fromma för artilleriet, som därigenom hindras beskjuta sina landsmän...

Pågående krig har blottat Tyks lands närmande till Ryssland, med det otvivelaktiga målet - Englands undergång. Då Ryssland började inse, att nuvarande krig skulle blifva långvarigare än väntat...

Det är nu bekant, att den ryska flottans mål var, då den senaste tiden, grundande sig på att beskjuta till den tyska hamnen Kiao-Chan, hvilket hade planen lyckats, skulle räddat flottan åt Ryssland. Som gengälf för dessa tjänster väntar sig Tyksland hjälp i sina planer på Kina...

Det är nu bekant, att den ryska flottans mål var, då den senaste tiden, grundande sig på att beskjuta till den tyska hamnen Kiao-Chan, hvilket hade planen lyckats, skulle räddat flottan åt Ryssland. Som gengälf för dessa tjänster väntar sig Tyksland hjälp i sina planer på Kina...

Det är nu bekant, att den ryska flottans mål var, då den senaste tiden, grundande sig på att beskjuta till den tyska hamnen Kiao-Chan, hvilket hade planen lyckats, skulle räddat flottan åt Ryssland. Som gengälf för dessa tjänster väntar sig Tyksland hjälp i sina planer på Kina...

Det är nu bekant, att den ryska flottans mål var, då den senaste tiden, grundande sig på att beskjuta till den tyska hamnen Kiao-Chan, hvilket hade planen lyckats, skulle räddat flottan åt Ryssland. Som gengälf för dessa tjänster väntar sig Tyksland hjälp i sina planer på Kina...

Det är nu bekant, att den ryska flottans mål var, då den senaste tiden, grundande sig på att beskjuta till den tyska hamnen Kiao-Chan, hvilket hade planen lyckats, skulle räddat flottan åt Ryssland. Som gengälf för dessa tjänster väntar sig Tyksland hjälp i sina planer på Kina...

Det är nu bekant, att den ryska flottans mål var, då den senaste tiden, grundande sig på att beskjuta till den tyska hamnen Kiao-Chan, hvilket hade planen lyckats, skulle räddat flottan åt Ryssland. Som gengälf för dessa tjänster väntar sig Tyksland hjälp i sina planer på Kina...

Det är nu bekant, att den ryska flottans mål var, då den senaste tiden, grundande sig på att beskjuta till den tyska hamnen Kiao-Chan, hvilket hade planen lyckats, skulle räddat flottan åt Ryssland. Som gengälf för dessa tjänster väntar sig Tyksland hjälp i sina planer på Kina...

Det är nu bekant, att den ryska flottans mål var, då den senaste tiden, grundande sig på att beskjuta till den tyska hamnen Kiao-Chan, hvilket hade planen lyckats, skulle räddat flottan åt Ryssland. Som gengälf för dessa tjänster väntar sig Tyksland hjälp i sina planer på Kina...

Det är nu bekant, att den ryska flottans mål var, då den senaste tiden, grundande sig på att beskjuta till den tyska hamnen Kiao-Chan, hvilket hade planen lyckats, skulle räddat flottan åt Ryssland. Som gengälf för dessa tjänster väntar sig Tyksland hjälp i sina planer på Kina...

Det är nu bekant, att den ryska flottans mål var, då den senaste tiden, grundande sig på att beskjuta till den tyska hamnen Kiao-Chan, hvilket hade planen lyckats, skulle räddat flottan åt Ryssland. Som gengälf för dessa tjänster väntar sig Tyksland hjälp i sina planer på Kina...

MANNEN AF BÖRD

och
Quinnan af Folket.

Roman af Marie Sophie Schwartz

(Forts. från förra numret.)

Elin kvarstod orolig midt på golvet. Det starka skenet från kandelabern föll på den unga flickans marmorhvita ansikte, som tycktes förstelnadt af smärta, och man skulle ha tagit henne för en bjöldod som ej bröstets oroliga höjning gifvit tillkänna, att hon ledde.

Gamle greven gick fram till henne, sågande med nedlåtande värdighet:

"Var icke bedröfvad, mitt barn, jag skall försöka medla så, att er far blir litet vänligare stämd emot er, och allt skall nog åter bli bra."

"Bra", utropade Elin och såg på greven.

"Nej, det blir aldrig, aldrig bra." Hon gömde ansiktet i händerna mumlande: "O, min far, min far, hvilket gräsligt öde åt din dotter!"

"Detta öde har ni själf skapat," sade Herman bittert.

"Elin behöfver vara allena för att lugna sig. I morgon, mitt barn, skola vi talas vid." Gamle greven fattade sonens arm, och de lemnade paviljongen. Då Elin blef allena, kastade hon en blick omkring sig, liksom för att söka en enda varels, hvilken kunde dela hennes smärta, men ögonen stannade i stället på brevet, som blifvit kastadt på bordet. — detta bref, som haft en så olycklig inverkan på hennes lif. Med en nästan konvulsivisk rörelse fattade hon detsamma, och utan att kasta en blick på innehållet förde hon det till ljuset, och då lågan förstört sista biten deraf, banade sig en snyftning fram ur Elns beklända bröst.

Vi lemna henne för att lyssna till det samtal, gamle greve Romarhjerta hade med sin son, då de kommo upp på sina rum.

Tigande hade far och son tillryggalagat vägen mellan paviljongen och den flygelbyggnad, hvaruti de voro inlogerade; men när Herman tillstutit dörren efter dem, ropade han:

"Skall jag gifva mig med skeppar Mårtenssons dotter?"

"Har du något sätt att med heder komma ifrån saken?" frågade greven kallt och kastade sig ned på en soffa.

"Jag har aldrig älskat dottern, aldrig med henne utbytt ett enda ord af kärlek. Hon är mig en likgiltig person och alldeles oskyldig i de anklagelser, som göras henne."

"Hon har själf angifvit sig såsom den brottsliga," gamle greven betraktade sin son med en egen, skarp blick.

"Det har hon, men af ädelmod för att....." Herman hejdade sig.

"Derom är nu icke frågan, utan huru du, en ädling, en man af ära, skulle vilja gå ifrån en sak, der ditt lättsinne kastat en oskyldig dess heder. Nämn mig något sätt, utom det jag föreslagit."

Herman teg. Greven återtog:

"Du har väl aldrig ett ögonblick kunnat lemna rum för en så usel tanke som att låta den unga ädelmodiga flickan ensam lida för hvad du och en annan brutit, samt lemna henne i sticket med en oförtjent och ohjelpelig fläck på sitt rykte." Greven talade lugnt, men strängt. Herman forfar att tåga.

"Antag för ett ögonblick att icke den unga flickan, utan hennes styfmoder infunnit sig i paviljongen och der öfverraskats af mannen, hvad hade då blifvit följden? Jo, en nedrig skandal och kanske något ännu värre: hvarvid greve Herman Romarhjerta hade spelat en föga hedrande rol. — Nå väl, hvad har Elin gjort? — Hon har räddat dig, och ännu en annan, samt uppfört sig själf. Din pligt blir alltså att genom en förening söka godtgöra henne för det ädelmod hon visat."

"Pappa glömler afståndet oss emellan."

"Den tid är förbi, då ärdiga företrädare berättade oss att begå hvilken dålig handling som helst med de ofrälse. Jag hyser och skall alltid hysa ett högt begrepp om adeln, såsom en genom odling föräddad klass, och jag skall alltid med stolthet påminna mig att jag tillhör en af de äldsta familjer i Sverige; men i andra sidan har jag en djup aktning för de pligter adelskapet ålägger sina representanter, och jag hyllar franska adelns valspråk: 'noblesse oblige'."

I känsla häraf har jag ansett för en oafvislig lag att hvarje medlem inom min familj skall hörsamma årens fordringar. Att föreda kvinnor, att störa familjefriden, att kränka äktenskapets helgd, utgör handlingar dem jag aldrig hade velat, att man skulle kunnat förbera en Romarhjerta. Du har, ledd af passionen, begått en dylik ärelös bedrift. Du har en flickas ädelmod att tacka för att du undgått straffet derför, och likväl tvekar du, om du skall skänka denna flicka det namn du på inett sätt bedrar. Sannerligen, min son, förnekas du icke alldeles det gamla romarhjertska blodet."

Gamle greven reste sig upp och tillade, i det han läde sin hand på sonens skuldra:

"Även jag har varit svag, och äfven jag har begått dårskaper. Jag har älskat lyx och ett praktfullt lefnadssätt samt derpå förlöstat en stor del af min förmögenhet; men jag har aldrig i min tanklöshet gjort mig skyldig till någon svaghet, som kunnat kasta skugga på min heder och mitt samvete; och jag hoppas att min son icke vill tvinga sin far att blygas öfver honom."

"Det är således pappas bestämda vilja att jag skall gifva mig med Elin Mårtensson?"

"Min vilja?" Gamle greven såg med en stolthet på sonen. "Du är myndig och står således

utom min vilja; men jag hade trott, att greve Romarhjertas egen heder skulle anbefalla honom att göra det. — Behöfs min vilja för att få dig att handla som hederlig karl, då måste jag förklara, att du icke är min son. — Nu öfverlemnar jag afgörandet åt din egen hederkänsla." Gamle greven gick in i sitt sofrum, sedan han ringt på sin betjent.

Herman gick några hvarf öfver golvet och mumlade några osammanhängande ord.

Om morgonen då gamle greven vaknade, öfverlemnade betjenten en biljet till sonen. Den innehöll dessa ord:

"Min far! Jag reser för att bespara os alla obehaget af sammanträffande. Jag anhåller, att ni och kaptenen behagade taga ut lysning för mig och Elin. Sjelf skall jag infinna mig vid Ljungstafors den dag, då presten skall förena ätlingen af familjen Romarhjerta med skepparen Mårtenssons dotter. Då jag skänker henne ett så ädelt namn, tror jag mig i allo ha godtgjort den skyld, som hon iklädt sig, men aldrig lidit. Detta är också allt, hvad jag kan gifva henne."

Jag reser nu till huvudstaden och afvaktar der pappas ankomst för att göra mig sällskap ned till Kungsborg och underrätta min mor och syster om det väl af makt jag gjort.

Pappas vördnadsfulla son
Herman."

Greven vek långsamt ihop brevet och mumlade:

"Stolte vanvetting, som förtitras öfver att du måste på en gång vara ädlig och hederlig karl."

Tre veckor derefter skulle Herman och Elin viga. Endast några få gäster voro bjudna och ibland dessa kaptenens båda sysstrar med sina män. Derjemte ett par släktingar till grevarne Romarhjerta, som voro grannar till kaptenen. — Det var liksom kaptenen velat med sina anhöriga förödmjuka de adliga anförvanderna till brudgummen.

På förmiddagen anlände gamle greven, men grevinnan åtföljde honom icke.

"Min son kommer klockan half sex," sade greven, "och vigseln är ju utsatt till sex. Min hustru är genom opasslighet hindrad att bevittna den högtidliga akten."

Precis half sex stannade en lätt resvagn, och ur densamma steg greve Herman med högbrädat huvud och ett kallt, stolt uttryck i ansigtet. Sedan han utbytt reskläderna emot svart, fördes han in i salongen. En kavert derofter hade presten förenat honom och Elin för hela livet.

Elin var mycket förpörd under vigselakten, och då presten uttalade välsignelsen, smög från de tårdränkta ögonen en rädd blick på honom, som nu skulle vara hennes allt i livet, men han stod vid hennes sida kallt och känslolös, med det vackra hufvudet högre och utan att kasta en blick på henne, som darrande sökt i hans ansigte efter ett enda spår af deltagande eller förelse.

Den förste, som gick fram för att lyckönska de nygifte, var gamle greven. Hans omfamning var faderligt hjertlig och med rörd stämma sade han:

"Gud välsigne dig, min dotter!" Till sonen yttrade han ingenting, han tryckte blott kallt hans hand.

Kaptenen åter omfamnade dottern för forma, utan att ett enda ord af kärlek eller välvilja gick öfver de strånga läpparna, ehuru Elns ögon med ett nästan förtvifladt uttryck bado derom. Selma var så blek, att hon liknade det onda samvetet, då hon omfamnade styfmodern och mågen, som med ett bittert, stolt uttryck betraktade henne.

Derefter drack man de nygiftas skål. Ögonblicket derpå hade Herman lemnat rummet.

Elin samtalade med öfverstinnan D., en släkting till Herman, under det hennes blick liksom var fastkejad vid en lätt resvagn, som höll ned i allén. Några minuter efter det Herman försvunnit, såg hon honom med hastiga steg närma sig vagnen, hvars dörr betjenten öppnade. I nästa ögonblick smälde piskan, och äkdonet, hvaruti Herman stigit upp, rullade bort.

Elin hade ovilkorligen rest sig upp från soffan och sprungit fram till fönstret för att öfvertygta sig att hvad hon såg var sant. Då vagnen svängde upp till landsvägen, och den skyld stod klar för henne som Herman genom sin afresa tillfogat henne, nedföll hon sanslös vid fönstret, just som dessa ord lik en susning nådde hennes öron:

"Hvad betyder detta? Jag tror brudgummen reser bort ifrån sin brud!" Utropet kom ifrån öfverstinnan, som äfven haft ögonen på vagnen.

I.

Tio år senare.

I södra Sveriges skärgård hade grevarne Romarhjerta sedan urminnes tider egt ett ofantligt stort familjegods, ett jernbruk kalladt Kungsborg, hvilket gått i arf från far till son och hvars afkastning fordom utgjort en nästan furstlig förmögenhet. Gamle grevens far hade genom en yppig lefnad betydligt skuldsatt såväl Kungsborg som de öfrige egendomarna, så att då Hermans far ärfde dem, var förmögenheten icke fjerdelen så stor som då dennes far emottog den. Detta var något, hvarom världen i allmänhet var okunnig.

Beherrskad af den urgamlas stoltheten inom Romarhjertska familjen sökte Hermans far att genom ett rikt gifte, med en högborns flicka, hjälpa upp affären och infria de på egendomarna gjorda invecklingarna. Detta var hans afsigt, då han gifte sig; men den ärfda kärleken till lyx och ett furstligt lefnadssätt undanträngde alla af klokheten dikterade föresatser. Den na-

turliga följden häraf blef, att den förmögenhet grevinnan fört med sig, och hvilken varit tillräcklig att befria egendomarna ifrån de svåraste invecklingarna, gick åt, och dessutom måste greven sälja Ljungstafors och Hillesta, hvilka, såsom läsaren känner, inköptes af kapten Mårtensson.

Kort efter Hermans giftermål med Elin, dog gamle greven, lemnande enkan och sonen i arf efter sig endast det i grunden skuldsatta Kungsborg samt en liten egendom straks bredvid, utan någon dertill hörande jord. Den senade hade i forna dagar endast varit ett jagtslott. — Under loppet af åtta år sökte Herman genom att själf slå sig på jordbruket hjälpa upp detsamma och genom ökad afkastning bjuda till att befria egendomen ifrån de värsta invecklingarna samt sålunda arbeta sig till ekonomiskt oberoende; men då han slutligen insåg det vanmäktiga i sina bemödanden, och kreditörerna dessutom hårdt ansatte honom, beslöt han att sälja denna Romarhjertarnes familjeborg, som under sekler tillhört den grefliga släkten.

Det var med djup smärta han tog detta steg, och den grefliga stoltheten led icke minst dervid. Greve Hermans ära tillät honom ej att fortfarande behålla egendomen, då han klart insåg att han derigenom endast skulle inveckla sig i ännu mera skulder och slutligen icke kunna göra rätt för sig. Att få kopare till den stora skuldsatta egendomen, blef ganska svårt. Slutligen yrkade kreditörerna dess försäljning på auktion. Just i detta kritiska ögonblick uppträdde en köpare ombud och anmälde sig hos greven. Efter ett par veckors korresponderande försälldes Kungsborg med möbler, tafor och inventarier till en mrs Stephensens från Nordamerika.

Den köpskilling, greve Herman fick, var visserligen stor, men skulderna voro också stora och detta gjorde, att hela familjens förmögenhet, sedan faders alla gåldenärer blifvit betalda, inskränktes sig till den lilla pagtegendomen Furuhoj och ett kapital af 30,000 kronor, hvilket senare han satte ned hos ett välkänt handelshus för moderns och systemens räkning. — Sedan köpet var avslutat flyttade den grefliga familjen till Furuhoj. Ett år efter sedan dessa förändringar egt rum, just då midsommaren stod i hela sin blomsterprakt, erhöill inspektoren på Kungsborg bref, hvaruti han underrättades att egendomens patronessa snart vore att förvänta.

Af den gamla tjänstepersonalen hade så många, som velat, fått kvarstanna tills mrs Stephensens sjelf skulle anlända. Ibland antalet af dem, som varit längst på egendomen var höfnästare Eklund. Han hade tjener Romarhjertska familjen i fyrtio år och efter sin far ärligt hofmästarebefattningen, som gått i arf inom Eklundska släkten i flera led. Icke underligt då, om den nu kvarlevande gubben Eklund var djupt fäst vid den grefliga släkten och med ett slags religiös vördnad skådade upp till densamma. Också hade gubben rifvit sina få hår och varit i verklig förtviflan, när egendomen såldes. Han ville genast lemna sin befattning, och följa sin husbonde till Furuhoj, men på greve Hermans föreställningar låt han öfvertala sig på kvarstanna, ehuru motbudande det föreföll honom att nödgas tjena den vanbörliga efterträdarinnan.

"Det är din pligt att stanna till dess egarinnan afskedar dig och du skall leverera ifrån dig allt hvad som varit i din vård," hade Herman sagt. Han kände gubbens sträfvan att alltid samvetsgrannt göra hvad pligten kräfde.

"Dessutom", bifogade greven, "kan du möjligen vara mig långt nyttigare på den plats du nu har, än om du följde mig till Furuhoj. Din matmor är omätligt rik, ty hon har infriat alla invecklingarna och eger nu Kungsborg helt och hållet. Hon kan följaktligen göra något för din ålderdom, då jag deremot förmår göra ingenting."

"Ah, nådig greve, har jag så illa tjänat min herre, att han tror det egennyttan leder mig?" stammade Eklund.

"Nej, min redliga Eklund, det har du visst icke, men jag önskar att du tills vidare stannar på Kungsborg, och du har ännu aldrig vägrat att lyda."

"Och jag skall det icke heller nu."

"Godt! Finer du dig icke bra under din nya matmor, då skola vi återtaga detta samtal, och då är Furuhoj ditt hem," hade greven sagt, och med den tröstande tanken, att han endast lydte sin herres vilja, då han kvarstannade på Kungsborg, bibehöll Eklund sin befattning. Under loppet af första året glömdte tjeneren nästan, att han hade någon annan herre än greve Herman. Föreföll något, som han ogillade, eller något anmärkningsvärdt, hvilket han ansåg nödvändigt, att greven skulle veta, reste han till Furuhoj för att aflägga räkenskap, alldeles som om Herrman ännu haft med Kungsborg att göra. Greven åhördde honom, sorgligt leende och sade alltid, när gubben slutat:

"Du glömler, min vän, att jag icke längre är herre till Kungsborg."

Då suckade gubben och reste hem med beklämt hjerta, för att om några veckor åter glömska bort verkligheten och af Herman blifva påmind derom.

Budet från inspektoren, att den nya egarinnan skulle om en vecka vara att förvänta, väckte Eklund fullkomligt till medvetande af att han icke längre tjänade greve Romarhjerta, och med befrövelse i hjertet började gubben sina anordningar för att emottaga sin nya matmor. Det var med en egen känsla af stolthet han gaf befällning om att rummen skulle putsas, och han hade mycket omsorg, att porträtt- och tafvelgalleriet samt rustkammaren och dylikt skulle vara riktigt i ordning. De stora praturmmen med sin antika och dyrbara möblering genomvandrade Eklund, och då han fann dem sådana de borde vara, stannade han i den stor salongen, der så många lysande bal blifvit gifven, och blickade

på det öfver den stora spisen i hvit marmor ut-huggeta Romarhjertska vapnet. En djup suck höjde gubbens bröst, och han blottade sitt med en mössa betäckta hufvud, under det hans ögon fylldes med tårar. Han mumlade:

Och äfven detta skulle komma i den ofrälse kvinnans händer. Min stackars nådige greve, som måst öfverleva en dylik förödmjukelse!"

Medan gubben öfverlemnade sig åt sin smärta, vilja vi i korthet gifva dig, min käre läsare, en närmare beskrifning på Kungsborg.

Naturen deromkring var mera vild och storartad än leende och smekande. De djupa skogarna, de höga bergen och det vida havet ingäfvade en känsla af häpnad och beundran för det stortartade, men äfven en egen beklämning. Litet mera leende ångar och solbelysta blomsterfält hade stämt hjertat till lugn och frid. Nu deremot liknade såväl själva egendomen som trakten deromkring en af forntidens hjältar, hvilken hade slagit sig ned i ro.

Boningshuset med sina fyra torn och sina solida murar, bar ännu samma prägel af en herreborg som för sekler tillbaka. Parken var så tät och uppfyllt med hundråriga ekar och björkar, att sällan någon solstråle förmådde bana sig väg genom löfverket.

Trädgården var anlagd i en gammaldags stil, med pyramid af klippta granar, rundhufvude lindar, och hade något tryckande stelt, som blef nästan dystert genom för mycken skugga. Till venter låg en med mycken kostnad anlagd "Floras park", en skapelse af senare tider, leende och skön som ett litet paradys med sitt praktfulla orangeri, sin springbrunn af marmor och sina förtjusande löfsalar.

Hufvudbyggnaden eller slottet låg så, att dess front vette åt trädgården. Floras lilla rike var till venster och parken till höger. Baksidan låg åt den med pyramidpopplar planterade borggården, som vid slutet af slottets båda flyglar inneslöt utaf ett högt jernstaket med en stor gallerport, från hvilken en brygga gick öfver en nu torr valldräf, der en bred allé tog vid.

Slottet utgjordes af två våningar. Bottenvåningen hade i alla tider varit de engliga boningsrummen, och dess möblering och tapetsering hade följt med tidens smak. Der rådde den moderna lyxen; den stora salen, af matsal, salong, förbruk, bibliotek, musikrum, biljardrum, rökrum, kabinet och sofrum voro inredda med ett dråktigt praktbegär, drivet till sin högsta höjd. Men i öfre eller praktvåningen, hade den uråldriga lyxen blifvit bibehållen, och man hade med hela stoltheten hos en gammal greflig släkt sökt att vidmakthålla allt i sitt ursprungliga skick. Det vill säga, när en möbel, tänd af ålder och mask, befanns i det skick, att den icke kunde tjänstgöra, så hade man låtit göra en ny, men efter alldeles samma modell som den kasserade, och sålunda hade aldrig den antika möbleringen förfallit sin sekelgamla elegant med en viss friskhet. Rummen utgjordes af ett stort tafvel- och porträttgalleri, en vapensal, en rustkammare, ett arkiv, och sedan af den omätligt stora festivitets-salongen, med det grefliga vapnet öfver spisen; nästintill denna lågo tvenne mindre salonger, en röd och en blå, sedan kom en fil af smärre rum. Till höger om den stora salen hade man ett åttkantigt kabinet, hvars alla väggar ifrån golf till tak voro af speglglas; derifrån kom man till ett rum, som på sjuttonhundratalet tjänat till sängkammare åt den då varande egarens hustru, om hvilken man hade en sorglig historia att förtälja. Hon dog i detta rum, och man påstod allmänt, att hon spökade. Möbleringen var ännu densamma som då, ty sedan dess hade ingen bott den. Märkvärdigt nog hade man icke med samma omsorg sökt bibehålla möbler derstädes. Det syntes tydligt, att man lemnat det åt glömskan. Sjelfva gubben Eklund hade icke sträckt sin omtänka ända dit, utan vid den allmänna putningen alldeles glömt "grevinnan Gunillas sängkammare", såsom den kallades.

Efter denna redogörelse återvända vi till berättelsens gång.

Den betydelsefulla dagen, då mrs Stephensens skulle anlända, randades äntligen. Gubben Eklund hade nu, såsom i grevarne Romarhjertska tid, låtit betjentningen kläda sig i sina högtidskläder och uppställt dem i tvenne rader, uti den med höga pelarhvalf uppburna vestibulen, hvilken särskildt för tillfället var klädd med blomstergurlander och eklöf. Sjelf stod gubben klädd i svarta kläder, skor och silkesstrumpor, i spetsen för den talrika betjentningen, som ståtade i grevare Romarhjertska livré.

Inspektoren hade gjort anmärkningar och invändningar mot Eklunds tillställning, men gubben var envis och påstod, att hvad som rödde slottet och den inre betjentningen hade inspektoren icke rätt att göra, efter detta allt stod under hans uppsigt. Inspektoren, en ung man, som kommit till Kungsborg först sedan det blef såldt, skratade åt gubben och försäkrade honom, att han ställde så till att den nya patronessan skulle köra honom på porten. Det hjälpte ändå icke, ty Eklund ansåg sig först då saken bättre än någon annan — han, som i fyrtio år emottagit grevare Romarhjerta och som barn sett sin far arrangera till deras emottagande hvarje gång de återvände till Kungsborg.

Strax på eftermiddagen ankom en elegant och lätt resvagn. En betjent hoppade af kuskbocken för att öppna vagnsdörren, men Eklund hade förkommit honom och stod djupt bugande vid den öppna dörren. Ur vagnen sprang först en ung man, som räckte handen åt ett långt, smärt-belt och hållet svarklädd fruntimmer, hvars hållning och kroppställning hade något stolt och befällande; ansigtet beträffades af ett lätt flör, som hon haft för att skydda sig mot dammet, och hvilket hon behöll nedfåddt, under det hon med

Canadas Nordvest.

HOMESTEAD LAGEN

Alla sectioner med jemna nummer af Kronoländer i Manitoba och Nordvest Territorerna, undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reserverade som ved-lotter för settlarna eller för andra ändamål, kunna upptagas som homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartsection å 160 acres, mer eller mindre.

Anmälan för tillträde.

Anmälan göres personligen på landkontoret i det distrikt, der landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller till det respectiva lokala landkontoret erhålla rättighet att låta ett ombud uttaga tillträdesbeviset för honom. En afgift af \$10.00 erläggs för för tillträde.

Homestead Skyldigheter.

Under den nuvarande homestead-lagen skall skyldigheterna fullbordas på följande sätt, nämligen: —

1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en termin af minst tre år.

2) Om fadern (eller modern om mannen är död) till en person, som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person upptagits, uppfylls, fastskyldigheten under den tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader eller moder.

3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller Certificat för utföran det af sådant patent atteraterat af i den ordning, som föreskrives i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylls skyldigheten under tiden före patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som eges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylls bostads-skyldigheten genom att vara bosatt uppå nämnda farm.

"Grannskap" i det föregående menas antingen samma township eller ett dermed sammanhängande.

Homesteadtagare, som vill tillgodogöra sig förmåerna af bestämmelserna 2, 3 och 4, måste om minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jemte erforderliga stallbyggnader, samt dessutom hafva 80 acres ordentligt inhägnade.

Hvarje homesteadtagare, som brister i att fullgöra homesteadlagens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

Begäran om patent

En inlemmas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller homestead-inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren gifva sex månaders skriftlig notis till "the Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttaga patent.

Underrettelser.

Nyanlända invandrare erhålla på immigratorkontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordvest Territorerna underrettelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjänstemännen kostnadsfria råd och upplysningar samt hjälp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land; samt klara underrettelser med afseende på land, skogs-, kol- och mineralagarna såväl som kronoländerna i jernvägs-bältet i British Columbia, erhållas på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Commissioner of Immigration", Winnipeg, Man., eller till någon Dominion Lands agent i Manitoba.

James Smart, Vice Inrikesminister.

N. B. — Utom dessa frihemman, till hvilka öfvanstående förordning hänföres, finnas tusentals acres af bördigt land tillgängligt för arrende eller köp från jernvägs- eller andra firmor.

KOSTAR INTET

Redakt. Helt gratis under 12 frid. för att erhålla ett nytt bibliotek till \$100. Vi väljer ditt de böcker du önskar. Ett brev till oss är tillräckligt för att bringa till oss alla nödiga upplysningar.

C. RASMUSSEN PUBL. CO., 724 So. 4th St., Dept. 118 Minneapolis, Minn.

Utomordentligt billigt Pris

på god och underhållande svensk litteratur. Vi realisera återstoden af 11 olika äldre årgångar af Svensk Familj Journal, hufvudsaken i tryckta utgåvor till följande underpris: 1. Årgång No. 2 olika för \$1.00, 7 olika \$2.00, eller samtliga 11 Årgångar \$15.00. Följande Årgångar ännu: För 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902 samt 1903. Hvarje Årgång kostar var en \$1.00. Vi önskar att alla som önskar att köpa dessa berättelser, noveller, skisser och illustrationer m. m., sig förse med en mängd förtärliga läsning till otroligt billigt pris. Skrynda att rekrytera ännu upplagorna laga det, till följande pris: 1. Primitiva utgåvor. 2. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 3. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 4. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 5. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 6. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 7. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 8. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 9. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 10. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 11. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 12. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 13. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 14. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 15. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 16. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 17. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 18. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 19. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 20. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 21. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 22. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 23. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 24. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 25. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 26. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 27. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 28. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 29. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 30. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 31. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 32. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 33. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 34. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 35. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 36. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 37. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 38. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 39. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 40. Utgåvor af belöpp. Primitiva utgåvor. 41. Utgåvor af belöpp.

hastiga steg och högluret huvud passerade förbi gubben Eklund och den uppställda betjeningen, utan att se hvarken till höger eller venster. Den unge mannen hade under tiden hjälpt äfven ett medelålders fruntimmer ur vagnen, hvarefter de följde den svartklädda damen, med den skilnade likväl, att de båda brisade med ett vänligt leende på den uppställda betjeningen. Den unge mannen hade skakat gubben Eklunds hand i förbigående.

Efter resvagnen kom en packvagn, der tvenne kvinnliga domestiker äfven hade sina platser. De uppställda betjeningarna, som med ett visst missnöje sett den af damerna, de ganska riktigt ansågo för sin matmor, passera dem förbi, utan att ens se åt dem. — Ett uppförande fullkomligt olik med hvad de under grefvarne Romarhertjas tid voro vana vid. — Fingo vid den andra vagnens ankomst fullt upp med sysselsättning, för att hjälpa till att packa ur och bära in hvad den innehöll. Vi lemna dem för att följa den nya herskarinnan på Kungsborg.

En af betjeningarna hade öppnat dubbeldörrarna till den stora matsalen, som var det första rum man kom in uti, och der ett bord stod dukadt.

Gubben Eklund nalkades sin matmor för att hjälpa henne af med reskappan, men hon gjorde en afvisande rörelse med handen och sade på bruten svenska:

”Ni är hoffmästare härstades?”

”Ja, hennes nåd.”

”Jag är icke hennes nåd, utan fru Stephensen rätt och slätt.” Hon aftog hatten och tillade:

”Jag skall om en stund låta kalla er.”

Gubben Eklund bökade sig och gick ut, suckande öfver att nu till matmor hafva helt simpelt en ”fru” Stephensen, som icke engång var hennes nåd.

Då de tre ankomna personerna blifvit allena, hjälpte den unge mannen fru Stephensen af med reskappan, sägande på engelska:

”Asyen af ditt nya hem tycks ha stämt dig illa, Stephana, och likväl hade jag trott, att du här skulle känna dig lyckligare och nöjdare än i Amerika.”

”Lyckligare, nöjdare, säger du?” Stephana vände emot honom sitt bleka, intagande ansigte.

”Ack, Jacobo, jag för öfver allt med mig mitt olycksöde!”

”Ett olycksöde, som Stephana nu borde vara försonad med.” Jacobo hjälpte äfven den unga damen af med hennes reskappa.

Stephana svarade ingenting, utan gick tvärs öfver salen till höger, der den vackra, praktfulla blå salongen var belägen. Jacobo gick efter henne, men den äldre fruntimmer gick åt venster för att, som hon sade, taga lokalen i närmare betraktande, till dess det behagade Stephana att intaga någon förfriskning.

Vi följa Jacobo, men vi vilja likväl först teckna den unge mans person. Hans namn var Jacobo Lange. Hans ansigte, af den renaste oval, utmärkte sig genom en prägel af ovanlig intelligens och redlighet. Panman var full, hög och hälfild; ögonen, af en medelmåttig storlek, voro djupt liggande och af en obestämmd färg, men blicken var oemotståndligt vacker genom det på en gång tänkande och strålande, som låg i den. Näsan var kanske något för fin, för att gifva ansigtet en afgjordt manlig prägel, munnen var väl formad, med tvenne rader bländande hvita tänder, och ett mera hjertligt än glädligt leende. Dessa drag inneslötos af ett svartbrunt och glänsande hår, som var tillbakakammat från den vackra pannan, samt af mörka och yppiga polsonger. Han var högväxt och smärt, med en enkel ledighet i sina rörelser, och ett nästan musikaliskt vackert, klangfullt organ, då han talade. Låg härtill en öfverlägsen bildning, mycken beläsenhet och en genom resor utvidgad erfarenhet samt en ålder af 29 år, så finner man att han borde vara farlig för ett kvinnohjerta. Med Jacobo förhöll det sig derjemte så, att hans inre människa stod i fullkomlig harmoni med den yttre. Det var en karaktär, hvar på ingen usel eller oadel passion ännu satt någon fläck, och hans hjerta var lika rent och oförändradt, som hans pannas hvalv var fritt och öppet.

Då han inträdde i den blå salongen, fann han Stephana sittande i en liten soffva med huvudet stött mot ryggstödet och blicken fast på en staty i marmor, föreställande Ceres sökande Proserpina. Det var något frånvarande i den unga kvinnans blick, och ett uttryck af bitter smärta stämplade ansigtsdragen.

Mrs Stephana Stephensen hade ett utseende som fjettrade ögat. Vid första anblicken var man frestad att kalla henne skön, något som man vid en närmare granskning af hennes utseende likväl måste medgifva att hon icke var, ty dragen saknade den dertill erforderliga regelbundenheten. Det var något tjusande, oemotståndligt i detta bleka, fina ansigte, med sin något mörka hy, sina underbara stora ögon, sin höga panna och sin lilla, allvarligt slutna mun, som då den öppnades erhöi den egen passionfull darrrning på läpparna, och gjorde att de blåhvita tänderna syntes vid minsta rörelse af munnen. Håret var mörkt kastanjebrunt och glänsande; växten smidig och ändå vittnande om kraft och helsa, ehuru kindernas fullkomliga brist på rosor ville antyda motsatsen. Han såg likväl snart, att intet fysiskt lidande blek icke rosa, utan att sjäslidande varit det, som förhärjat dessa den ungdomliga skönhetens förnämsta prydnader. Och likväl kunde hon förefalla skön, ehuru huvudkaraktären i hennes utseende var stolt, strängt och allvar. Hvad var det? — Det var ett något, man visste ej rätt hvad, men bakom stoltheten, strängt och allvaret föreföll det som om man sett hjertat glöda af alla de ömma, milda och ädla känslor, som skapa en högsint kvinna.

Jacobo gick fram och satte sig bredvid Stephana, fattande en af hennes händer, som hängde liflöst ned på soffan.

”Stephana, icke detta dystra drömmeri, hvilket förefaller oförklarligt, då jag erinrar mig det

begär, som dref dig att just här vilja bosätta dig. Nu, sedan du beträdt denna jord, öfvervåldigas du af en ända till förtviffan gränsande modlöshet.”

”Det är därför att jag öfverskattat mina krafter och trott mig vara något helt annat än jag verkligen är. Ack, Jacobo, jag är rätt och slätt en svag kvinna och ingenting annat, ehuru du anser mig ega så mycket af manskraft i min själ.”

”Icke af mannens, men väl af kvinnans, den öfverlägsna kvinnans, har jag ansett dig ega, och vet jag, att du eger. Nåväl, hvarför då öfverlemna dig åt en sinnesstämning, som förlamar själen? Jag forsakar icke efter de skäl du haft att flytta hit; men jag känner din karaktär, och därför förväns jag öfver ditt självställd. Du är icke mer samma Stephana som förr, hvilken med kristligt sinne har sitt öde, och genom ett verksamt och nyttigt lif sökte förskingra och mildra den tysta sorgen.”

”Jo, jag är än den Stephana du danat mig till,” utropade hon, ”eller hvarför tror du, att jag eljes är här? Men ser du, Jacobo, under resan och översambheten har tanken varit fjetrad vid minnen, så bittra, att de lagt liksom bly på min själs spänstighet. Och sedan... sedan... liknar jag henne.” Stephana pekade på Ceres. ”Hon söker sin dotter; jag söker ett mål för mitt lif, men hvar — hvar skall jag finna det?”

”I uppfyllandet af dina pligter som medmänniska och kristen,” sade Jacobo. ”Ack, Stephana, du är rik, du är sjelfständig! Nåväl, dröm då ej bort din tid under sorgliga fantasier och förbittra tankar tillvaro med minnet af en sorg, som du ej kan förmildra, utan sträck ut din famn mot alla, som lida och behöfva hjälp! Den tid, du sedan får öfrigt, skall icke lemna något mera kvar åt hopplösheten.”

”Du har rätt. Bort med allt vekligt känslospunk!” Stephana reste sig upp och skakade på huvudet, liksom för att jagta bort de plägsamma tankarna. Jacobo hade äfven rest sig upp.

”Vet du, Jacobo, då jag hör dig, frågar jag mig sjelf: är det verkligen en ung man, sam talar dessa allvarliga och förständiga ord till dig, eller är det icke snarare det personifierade förnuftet? Du är en ovanlig människa, med ett hjerta af ren och ädel metall.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Jacobo, ögonblicken af svaghet skola icke ofta återkomma,” Stephana lade handen till hjerta; ”men här finnsn sär, som ingen tid och inga förhållanden förmå att läka.”

”Att jag icke alltid lyder det kalla förståndet, vet Stephana mer än väl, och att äfven jag kan vara en slaf af mina passioner, har du haft bevis uppå. Dock, jag har sträfvat till förädling, just därför att min förädling återverkat på dig, och det skulle göra mig ondt, om jag finge se dig duka under för en oförklarlig svaghet.”

”Godt, laga då att vapnet transporteras till honom.”

”Skall ske, hennes nåd.”

”Jag har ju sagt herr Eklund, att jag rätt och slätt är fru Stephensen. Var god och glöm icke det.”

”Hur kom det till, att jag i går fann allt folket klädt i livré?”

”När grefven aftråde Kungsborg, lät han betjeningerna behålla de kläder, de en gång fått, och då de på ett värdigt sätt ville tago emot hennes... sin matmor, ville jag säga, så iklädde de sig ett livré, som de alltid med stolthet burit, emedan det är grefvarne Romarhertjas.”

”Det låg något eget rörande i det uttryck af aktning och vördnad, hvaremd den grånade tjennaren talade om sina forna herrar, och äfven på Stephana gjorde detta intryck. Hon betraktade honom ett ögonblick tigande, hvarunder det stränga uttrycket i hennes drag mildrades, och hon återtog med ett nästan vänligt leende:

”Ni har eder forne husbonde och hans familj mycket kär, kan jag höra?”

”Ja, min fru, af hela mitt hjerta.” Gubben sade icke mera, men i hans ögon glimmade en tår.

”Nåväl, öfverbringa då detta konststycke, som är en familjeklenod, till grefven, och se till att det icke skadas, då man bryter det loss.”

Gubben bugade sig tigande. Det sved i hans hjerta att det skulle rivas ned och skiljas ifrån Kungsborg, som han alltid tänkt, att grefven en dag skulle återköpa. Alderdomen, som ungdomen, öfverlemnar sig gerna åt illusioner.

”En annan sak, som äfven herr Eklund skall bestyra om, är att betjeningerna erhåller andra kläder. Jag vill icke se dem i livré, allra minst ett greffligt. Jag önskar icke att hafva slafvar omkring mig, utan fria människor. En livréklädd tjennare påminner allt för mycket om forntidens fördomar, att jag skulle vilja i mitt hus se ett så förhatligt bruk införd.”

”Men hur skall då betjeningerna vara klädd? Något slags livré skola de väl hafva.”

”Nej, hvarför det? De behöfva endast vara snyggt och ordentligt klädda i vanliga kläder, men vidare härom då vi skola gå igenom betjeningenspersonalen, hvilken förefaller mig allt för stor.”

Åter bugade sig Eklund.

”Var nu god och följ mig genom de här rummen, hvilka fornåldriga och aristokratiska utseende på det högsta misshagar mig. Jag ämnar alldeles förändra dem.”

”Förändra dem?”, utropade Eklund mekaniskt. ”Ack, min fru, det vore riktigt helgerån. Kom ihåg, att dessa rum utgöra minnen från föregående tiders storhet. Det har utgjort ett af grefvarne Romarhertjas ifrigaste bemödanden att kunna bibehålla denna väning i sitt ursprungliga skick; och icke kan det vara er afsigt att nu med ens förstöra, hvad man under sekler bemödadt sig att hålla vid mak. Det vore att tillintetgöra en ädelslägt minnen.” Gubben hade talat med rörelse.

”Min vän, denna ädla slägt har sålt sitt stamgods till mig. Jag åter eger icke något skäl, hvarför jag skulle bibehålla dessa minnen, emedan de för mig äro mer än ligkigtiga, de äro vidriga; de tala om en tid af förtryck, som är mig förhatlig.”

Stephana inträdde nu i tafvelgalleriet. Här stannade hon midt på golvet och lät sina ögon irra omkring på den fil af familjporträtt, som uppstod väggarna. Slutligen stannade hennes blickar på fyra tomma platser.

”Hvad är det för porträtt, som blifvit borttagna?” frågade Stephana och pekade på tomrummen.

”Det är nådig grefvens fars, mors, systems och hans eget.”

”Ja så; men hvarför hafva alla de här blifvit kvar? De utgöra familjeminnen och sakna allt värde utom för honom. För mig utgöra de blott en samling af skrår.”

”Ni glömmet, fru, att ert ombud endast på det vilkor hölet Kungsborg, att det skulle sållas helt och hållet orubbadt, med allt hvad som fanns af möbler, tafvor och husgeråd.”

”Därskaper! De der konferfejerna kunna väl aldrig räknas till husgeråd, och kunna under intet vilkor ingå i köpet af egendomen. Ni torde därför låta taga ned och öfversända dem till den ende, som kan vara deras egare.”

Stephana ämnade gå vidare, men stannade tvärt framför porträttet af en dam, hvart toalet antyde, att hon lefvat på sjuttonhundratalet.

”Hvem är den damen?” frågade Stephana och betraktade med intresse de sköna dragen. Stephana tyckte, då hon såg på bilden, att de stora, svarta ögonen med sitt drömande uttryck rörde sig, och att de svällande, men vemodiga läpparna öppnades för att tala.

”Det är grefvinnan Gunilla Romarhertja,” svarade gubben med ett eget tvekan uttryck.

”Hvarför har man satt hennes porträtt så här i vrån, och skildt från de andra?”

”Hon lär ha varit en simpel fiskardotter från Frankrike, och...” Gubben tystnade.

Stephana vände sig hastigt emot den gamle tjennaren och fixerade honom skarpt, i det hon upprepede:

”Och... Nå, hvarför fortsätter ni ej?”

”Derför att det är en lång historia, som tillhör familjen Romarhertja ensam. Det enda jag kan säga, är att det der porträttet aldrig haft sin plats ibland de ädla damernas och herrarnas här, för än nuvarande grefvens far lät upphänga det, och då satt det ibland de andra, efter ordning; men när gamle grefven dog, befälde unge grefven mig att hänga det här bakom dörren.”

Stephana log bittert och sade:

”Det der porträttet är således af intet värde för er forne husbonde.”

”Det utgör liksom en skamfläck på den ädla familjens stamträd, och säkert hade grefven låtit hänga upp det på vinden igen, om ej aktningen

för gamle grefvens önskan, att det skulle sitta här, afhållit honom.”

”Hvarför? Var den kvinnan en dålig varelse?”

”Nej, visst icke, men hon var fiskardotter.”

”Och detta var ett brott?” Stephana log. ”Nåväl, ni sänder grefven alla de andra porträtten, men detta vill jag behålla. I mina ögon är fiskardottern den enda i familjen Romarhertja, med hvilken jag sympatiserar; just därför att hon var ett barn af folket.”

Stephana gick med hastiga steg ut ur galleriet och passerade igenom de öfriga rummen utan att yttra ett enda ord. Slutligen stod man i det åttkantiga kabinetet, som låg utanför grefvinnan Gunillas sängkammare.

”Hvart leder den der dörren?” frågade Stephana.

”Ah, det har varit grefvinnan Gunillas sängkammare. Man har aldrig frågat efter att underhålla den. Möblerna äro till större delen sönderfallna och uppåtta af mask, ty det är i oförändradt skick, sådant det var när hon dog.”

”Öppna dörren!”

Eklund öppnade med någon svårighet det af rost och dam igengrodda låset. Emot Stephana slog en instängd och unken luft, ett tydligt vittnesbörd att denna dörr icke under loppet af flera år varit öpnad. Rummet erbjöd en hemsk anblick. Den stora, med förhängen af tjock damast försedda sängen var på flera ställen sänderfallen, och gardinerna hängde i slarfvor omkring detta bo af spindelväf. Den af ebenholz gjorda bönstolen, som stod i ett hörn, var betäckt med ett så tjockt lager af dam, att man icke såg hvad den var gjord af; de höga stolarna voro alla, mer eller mindre, förstörda af mal och mask. På nattduksbordet kvarstod ännu en gammal silverbägare, troligen den, ur hvilken man räckt den döende hennes sista dryck. En gammaldags toalet, med några få lemningar af toalettpjeser, stod på sina rankiga ben mellan fönstren, och en valnöts-byrå med svartnade beslag hade sin plats vid en af väggarna. Den greffliga kronan öfver sängen och krusfixen öfver bönstolen voro de enda saker, som tycktes hafva trotsat tiden. Det var det ädliga högmodets anda, som ännu rufvade öfver detta rum, troligen ett tårarnas tempel, och jemte detta den kristna kärleken, som hviskt tålmod och tröst åt dess olyckliga invånarinna. Så tänkte Stephana, under det hon med rörelse betraktade Kristusbilden och det på bönstolen kvarhängande radbandet. Längde stod hon tyst och tankfull i det hemska rummet. Slutligen drog hon en djup suck och vände sig till Eklund med de orden:

”Detta rum skall sättas i ordning och repareras, jag ämnar taga det till min sängkammare.”

”Omöjligt, min fru, ni kan ej bo här,” svarade gubben förskräckt.

”Och hvarför icke?”

”Den katolska grefvinnsans ande hade ingen ro, och sedan hon dog, har aldrig någon vågat bo här. Det skulle bestämdt hända en olycka, om man inträdde här och störde den döda, hvars själ ännu dväljes på jorden.”

”Så, hon skulle således spöka?” Stephana log föraktligt.

”Jag har med egna öron hört, hur det gråter och suckar här inne.”

”Godt, men det förändrar icke min föresats. Jag vill hafva detta rum till mitt sofrum.”

”Ni skall derigenom ådraga er en olycka,” försäkrade gubben. ”Den katolska anden, som icke tål oss sanna kristna, skall hämnas på er, som står dess frid,” dristade Eklund att säga.

Ah nej, icke på mig, ett barn af folket, sådant som hon sjelf, men möjligen om jag vore en Romarhertja. Nog af, laga att rummet fort blir i ordning, och sök, då möblerna flyttas ut, att akta dem så mycket som ske kan!”

Bref till grefvinnan Elin Romarhertja i Paris ifrån hennes vän Stephana Stephensen:

”Min egen Elin!

Så är jag nu icke allenast egarinna utan äfven inbyggare af det gamla herresätet Kungsborg, och enligt löfte skyddar jag att gifva en underrättelse om mig.

Jag skulle behöfva en hel volym, för att gifva dig ett begrepp om de känslor åsynen af detta ställe förorsakade mig. Det var liksom jag i minnet genomgått alla de oförrätter, den forne egaren hade att afbedja och försona. Alla mina sämre känslor vaknade inom mig, och jag beherskades af en enda: förbittringen emot denna stolta och öfvermodiga slägt. Mina tankar flögo bort till dig, och jag greps af ett oemotståndligt begär att förödmjuka denne man, som ännu i sin fattigdom bibehållit

GODTEMLARORDENS 25-ÅRS-JUBILEUM.

I dessa dagar har firats kvartssekelminnet af godtemplarordens in-förande i Sverige. Från och med söndagen den 30 oktober pågingo godtemplarstyggheter flera dagar öfver hela landet.

Med anledning af jubileet har ut-givits en rikt illustrerad och fint utstyrd festskrift, där bl. a. en del utom orden och den organiserade styckerbetaktningar stående personer uttala sina åsikter om betydelse- betsrörelsens verksamhet under de förlöpta 25 åren.

Den gamla politiska Ådell Hedén yttrar följande träffande och tankvärda ord på tal om godtemplarordens verksamhet: — Denna stillsamma och fred- liva rörelse har vänt upp och ned på samhället därtill, att de styrande klasserna äfven till skenet upphört att vara styrande i det in- re samhällsarbete, det moraliska folkupfostringsarbete, som är det betydelsefullaste i Sverige sedan den stora reformen för nu 50 år se- dan, då nationen var på väg att drunkna i färd. Att i och genom godtemplarordens småflokter refo- merar nedlåt upåt, börjande med sig själt och därpå attraher- ande till sig allt flera af öfver- klassen (t. ex. lärarne), det är det stora och sociala faktum, lika be- tydelsefullt som de ofsyftade och uppnådda, direkta nytterhetsresul- taten. En vacker dag komma de styrande, som ingenting stry, chru- ra de sitta i regeringen, att upp- äcka att af dem själva oför- märkt, de upphört att stry eller aldrig styrt på vissa andra sfo- samhällsområden. Om man redan nu nämnde dessa, där ledningen så uppenbart öfvergår till småflokter, skulle de i egen inbillning styran- de blifva ytterligt förvånade.

Godtemplarorden har ingenstades vunnit en sådan framgång som i Sverige. Sveriges storloge är den största i världen, räknande i det närmaste 150,000 medlemmar. Ut- densamma ha dock under årens lopp utgått ett hertal andra nykter- hetsorganisationer med betydande medlemsantal. Vidare har or- den, bland mycket annat erkän- nansvärdt, grundlagt en själljälps- förening, som nu räknar 500 lokal- delningar, samt utgivit stora sam- munder till undervisningsarbetet, stipendier m. m. Också har den mening inflytt mera stadgets inom landet, att godtemplarorden gjort en mycket stor och samhällsber- gande insats i sträfvandet efter folkets förbättring och individernas höjande i fysiskt och moraliskt af- seende. Därför gå helt visst, och med rätta, under denna jubileums- vecka från många tusentals svenska hem varma tankar af tacksamhet och erkännande till godtemplarorden för dess arbete i det godas tjänst. Orden har beslutit lugnasta det- ta sitt 25-årsjubileum genom in- samlingen af en jubileumsfond på minst 100,000 kronor. Andamålet med densamma skall fastställas framdeles.

EN KUNG SOM BEGÅR ÅTTA TIMMARS ARBETS DAG.

Kungarne äro ju vana att jämt och ständigt mottaga petitioner och böneskriften och litet till. Där- emot torde det väl icke förr än nu halva förekommit att en ung kung själf för sin egen räkning, skrivit en böneskrift till sin premiärmin- ster.

Denne egendomliga fall har in- träffat i Spanien, och den kungliga supplikanten hade ett modernt äm- ne att skriva om, nämligen om åt- ta timmars arbetsdag. Den unge kung Alfonso af Spani- en har blifvit mycket populär bland sitt folk genom sin hjärtlighet och sin humoristiska friskhet. I syn- nerhet den ganska oroliga, ytterst demokratiska befolkningen i Katalonien har hon lyckats vinna i en fördransvärd hög grad.

Men för att blifva känd af folket och hinna slysselsätta sig tillräk- ligt med alla de ärenden, som rör det, har den unge monarken mås- underkastat sig ett utomordentligt hårdt och mycket ansträngande dagens arbete vecka efter vecka. Hon har ofta fått försöka sömna en- nån som kan vara nyttigt för hans ej alltför starka hälsa.

En dag då han som vanligt ge- nomgått en massa arbete och läst tjogtals böneskriften, uppvaktades han af ett par hundra arbetare, som kommo för att begära hans bistånd i deras sträfvan att få åtta timmars arbetsdag.

När han nu hade tryckt alla des- sa arbetares händer och de aflägn- ade sig, kom Alfonso XIII på en lycklig idé: utan tvekan satte han sig vid skrivbordet och författade en i oklanderlig form hällan böne- skrift till premiärministern, att r- geringen måtte bevilja äfven h- som, kungen åtta timmars arbets- dag!

Tvårt gick det med denna bö- neskrift som med så många andra: den ledde icke till den ringaste på- följ. Den unge kungen måste allt framgent gno åtskilliga flera tim- mar om dagen.

DÄLIGA LYNNEN.

Dyspepsia och dålig matsmält- ning är orsaken till att en del per- soner haiva så retligt tempera- ment. Sådana människor kunna bli lyckliga och få ett angenämt sitt genom

DOMINION OF CANADA.

Ordrer från jordbruksministern med åsändelse på — Kreaturs skabb. — (Cattle mange.)

Hmedan skabb visat sig hos kre- aturen i de delar af provinserna Assinboia och Alberta, hvilka kun- na sägas inneslutas af des interna- tionella gränslinjen, Rocky Moun- tains och en linje dragen som fö- ljer:

Linjen mellan townships 32 och 33 från Rocky Mountains så långt ost som till linjen af Calgary och Edmonton järnväg, därefter nor- ost utmed sagda linje af järnvägen till dess skänning af linjen mellan townships 30 och 37, å österut et- ter samma linje till linjen mellan rangerna 24—25 väster om 4de hu- vudsmeridianen, därefter norrige- nom utmed den linjen till linjen mellan townships 38—39, så öster- igenom till 4de huvudsmeridianen därefter, söder utetter 4de huvud- meridianen till linjen mellan town- ships 28—29 så öst-utmed den li- njen till linjen mellan rangerna 7—8 vudsmeridianen, därefter norrige- nom utmed den linjen till linjen mellan townships 10—11, så ö- ster utmed den linjen till linjen mellan rangerna 20—21 väter om 2dra huvudsmeridianen och söder utmed den linjen till internationella gränslinjen.

Därför, i och med den fullmak- jag äger genom akten för kreaturs smittosamma sjukdomer af 1903, förklarar jag sådant trakt vara af smittosam sjukdom angripen. Och kreatursägarens intresse och behäl- landan det är af största vikt för landet af vinstgivande marknader för västerns kreatur, måste anstal- ler genast vidtagas för utrotande af sjukdomen och hindrandet af dess spridning öfver Canada. Och med stöd af Order-in-Council, dated 27 juni 1904, kungöres härmed att:

Hvarje veterinärinspektör och person, som af veterinärinspektör befullmäktigats, skall hafva rätt o. h. myndighet att beordra kreatur som äro angripna af eller visa spår af skabb, att intagas för observa- tion, och när hälst det anses nöd- vändigt, kvarhållas, isoleras och behandlas enligt General Veterinär Direktörens instruktioner.

Utgifterna för dylik intagning och behandling skall bäras af kre- aturens ägare, och om försökter att af inspektör eller befullmäktigad veterinar, skall beslag läggas på sagda djur, tills betalning erhållits.

Om sådana utgifter icke äro be- talade inom 20 dagar efter det kre- aturen blifvit intagna, må inspek- turen eller annan befullmäktigad veterinar sälja kreaturen i fråga på offentlig auktion, efter att hafva gifvit ägaren 10 dagars skriftlig notis härom, hvilken notis skall personligen till honom öfverlemnas eller sändas pr post till den plats, hvarest han senast varit bosatt.

Hvarest ägaren är okänd, må så- dan notis införas i ett nummer af tidning som publiceras i det dis- trikt, hvarest kreaturen i fråga höra hemma.

På inkomsten af sådan försäljning skall veterinär göra sina anspråk gällande och vid infordran öfver- lemnas möjligen uppkommande ba- lansen till kreaturens ägare, eller, så- vida inga anspråk gjorts, remitte- ra till ministern, och om inga an- språk göras inom 12 månader, skall beloppet inbetalas till Receiv- er General.

Och eftersom sjukdomens natur eller de omständigheter, hvarunder kreaturen hållas på förut beskrifna trakter är sådan att, om sjukdo- men skall utrotas, behandlingen måste bli genomsöppande och all- män och innesluta icke endast de af sjukdomen angripna, utan äfven de kreatur, som komma i beröring med de sjuka, direkt eller indirekt. Och efter hvad noggranna förfråg- ningar och erfarnehet visat, den bästa tiden för utrotande af sjuk- domen är perioden från tste sep- tember till 31 oktober.

Därför underrätt jag härmed alla som äga eller äro ansvariga för kreatur inom ofvannämnda dis- trikt, att kreaturen måste under ofvannämnda årtagarel upplifvas, sändas till destinationsorten utan vidare.

Alla personer slysselsatta med kreatursälv, köring och skepp- ning af kreatur, exportörer och handlande samt alla transportbe- lag, äro härmed anmodade att samarbeta med departementet och söka erå bästa resultat på korta- ste tid.

Geo. F. O'Halloran, Dep. Minister of Agriculture.

Passande Jul Presenter

Svårt att köpa Julklappar åt de flesta män — är det Hvarför icke gifva honom något som han sätter värde på — en Kostym eller Öfverrock, t. ex.? Hvilketdera som helst skulle utgåra en beundransvärd gifva — ingenting mera passande. Gif oss mått eller tag hit ett gammalt plagg, och vi skola hjälpa Er att göra Ert val. Vi skola med nöje låta Er byta om, eller lemna pågå- na tillbaka, om han icke är belåten.

ANDRA ARTIKLAR.

Om Ni föredrager en Natrock, ett par Handskar, Halsduk, Halsklide eller någonting elegant i Beklädnads- väg, så var god och kom ihåg, att Ni kan vara säkra på att finna de finaste och vackraste moder här. Vi inbjuda damer, som skola köpa Julklappar åt en man, att KOMMA HIT.

G. E. SALES, Kortvaruhandlare.

Två Butiker, öster om Postkontoret, CALGARY, ALT.

Fritt tills botad.

Till män och kvinnor, hvilka sak- na företagsamhet, hvilka snerver- äro försäpade, hvarman omtöcknad, ideer förrivrade, sömn orolig, själf- förtroendet bortta, nedstämda och lätt försäpade, hvilka äro tröga, o- vissa, rädda att företaga något e- medan de ej veta om de skola lyck- kas, och hvilka alltid önska någon till att handla för dem, äfvenså som lida af Rheumatism, Svag Rygg, plågor i kroppen och bröst- sterna, dålig Mage och Lever, till dessa utbudjer jag mit världsberky- tade (Herculax),

Fritt tills ni är Botad.

Om det botar Eder låt oss säga till betala mig då mitt pris, i de flesta fall — så lågt som \$5.00. Om derej gör detta, sänd det tillbaka och vår affär är slut. Jag begär ej en cent i förväg — utan helt enkelt ärlighet och jag skall blifva ärlig mot Eder. Jag har sålt mina Bälten regelbundet för nära 40 år och min framgång har varit sådan, att jag nu önskar hvarje sjuk man och kvinna i Amerika, att försöka dem och betala mig därtill då de äro kurerade. Jag vet att Bället skall bota och utan allt tvifvel skall. Ni blifva ärlig nog, att betala mig då Ni blifvit botad. Jag gör äfven detta erbjudande för att öf- vertyga Eder att jag har mera tillit till mina Bälten än de som ef- tertera dem, ty ingen levande person i denna bransch har någonsin vågat lemna ett sådant tillbud som detta, och jag skall äfven troget hålla hvad jag lovat. Skrif till mig genast och jag skall ombestyrja, till att sända Eder ett Bälte, försägladt och tillfrifit, som passar för Eder sjukdom, och jag skall äfven sända Eder två af de bästa böcker skrifna på svenska språket, handlande om Elektricitet och sjukdomars botande däremot. Adressera alla bref till

Dr. A. T. SANDEN, dep. L., 1151 Broadway, New York, N. Y.

Hur man undgår doktorsräkningar- garna — Tillverkaren af Dr. Pe- ter's Kuriko mottager nästan dag- ligen bref från folk, som lednat ut i de 'evinnerliga' doktorsräkningarna, slutat upp med att doktorerna skrifva på svenska språket, som om de äro kurerade. Jag vet att Bället skall bota och utan allt tvifvel skall. Ni blifva ärlig nog, att betala mig då Ni blifvit botad. Jag gör äfven detta erbjudande för att öf- vertyga Eder att jag har mera tillit till mina Bälten än de som ef- tertera dem, ty ingen levande person i denna bransch har någonsin vågat lemna ett sådant tillbud som detta, och jag skall äfven troget hålla hvad jag lovat. Skrif till mig genast och jag skall ombestyrja, till att sända Eder ett Bälte, försägladt och tillfrifit, som passar för Eder sjukdom, och jag skall äfven sända Eder två af de bästa böcker skrifna på svenska språket, handlande om Elektricitet och sjukdomars botande däremot. Adressera alla bref till

VED KOL

Alla slags Ved och Kolsover förhus på lager hos underteck- nad. Telefon 798. Bostad 96 Dagmar

M. P. PETERSON

Wiborg's "Tablebeer"

enärrende, vassmakande och la- skande. Tillredes af rent mal och hunde utan några skadliga ingredienser. Ingen alkoholpro- cent. Har nu utkommit i han- deln. Jag sände då efter ett dus- sin flaskor Kuriko och blef "botad". Jag är nu frisk och har god aptitt."

Bensons Bryggeri

Louisebrdge P. O. Telefon 2987.

AKTA Kopenhams Snus

i parti och minut. Finaste urval af alla slags "rökvråk". J. ERZINGER Melntyre Bk.

OM KVINNOR BLOTT VISSTE

Att halva antalet af deras å- kommo härlade sig från försva- gadt blod, skulle de begagna Ferrozone och vara befriade från mycken smärta och lidande. Ferro- zone är ett verkligt näringsmedel för blodet och förser med de stär- kande element, som äro nödvändi- ga för vidmakthållandet af krafter och rörelseförmåga. Ferrozone är ett utmärkt stärkande medel för nervösa kvinnor och bortjagar des- sä midtyriska kvinnor af döds- trötthet. "Ni behöfver styrka, mycken kraft — er ansiktsfärg skall förbättras, ni skall känna er tio- år yngre efter att en tid hafva ta- git Ferrozone, som bygger upp he- la den mänskliga organismen. För- sök det. Pris 25c. DÄLIG MAGE.

NEURALGIA.

Låt er inte torteras en timme till af Neuralgia! Ni kan få kvick lä- dring genom "7 MONKS' GRIPPE and HEAD ACHE CURE.

KOBOLDS SLAGTERI.

Ni kan vara öfverlygga, att ni alltid ha de bästa, fästa, bekväma, fraktkörter, samt tyk kläder och lefverkorf. Det är best af fraktkör dem i dag. Kobold & Co. CITY MARKET.

C. T. ALLBUTT

ARTIST och FOTOGRAF. har öfvertagit Bell Photo Studio 207 PACIFIC AVENUE. Ni skall finna att i denna gamla, säkra och "up to date" Studio fås de bästa resultat i studien.

VED.

Tamarac, Gran, Pine, Ek och Björk, Pople, bästa slag till lägsta möjliga priser. O. SIMONSON 116 CHARLEY STREET. Telefon 2265.

ALBERTA-ANNONSER.

Svenskt Handelshus Wetaskiwin - Alta.

Vi tillhandahåller ett rikt urval af JÄRNVAROR af alla slag, STÅNGSELTRÄ, KAMINER, SPISLAR, Må- lare Färger och Oljor af olika slag, samt SKJUTVAPEN, Krut, Hagel och Patroner. Ett välorteradt lager af GROCERIER, Fisk, Ansjovis och Norsk Sill, m. m., m. m. allt till dugens lägsta pris. Vi ha ännu kvar ett stort lager af MOBILER, hvilka vi sälja till inköpspris, tills de äro slutsålda.

J. B. ANDERSON & Co

EAST RAILWAY STR. — WETASKIWIN, ALTA.

Skandinaver!

Det vill betala sig för eder att besöka vår butik, då ni kommer till staden. Vi hafva ett utmärkt stort lager af manufakturvaror, färdigsydda kläder, skodon, pilsvaror, m. m. Därjämte hafva vi ett fullt lager af grocevar samt porslinsvaror ö. s. v.

The Horse Shoe Store, OTTOSEN & SEALUND.

Telefon 62. Railway St. East.

Red Deer, Alberta, Canada.

RED BUTIKEN

Hufvudvarter för nya settlare och en idealbutik för en hvar men specielt för nya settlare

POSTILL & CO.

Julen kommer

Om Ni behöfver Svenska varor till Jul, såsom: LUTFISK, ANSJOVIS, NOBSK FETSILL, BRUNA BÖNER, M. M.

A. N. Stinson, Burnt Lake, Alta.

Waldorf Hotel

den rätta platsen att stanna på. Första klass inredning. Moderata priser. Adam Alecker, Ledue, Alta.

R. A. Jacobson

den Skandinaviska Urmakaren och Juveleraren. Ett stort urval af Ur och Smycken och juveler alltid på lager. Parti och minuthandel. X RED DEER, — — ALTA.

Boarding-House

Matsrättning och rum för resande har öppnats å LORN STREET, WETASKIWIN. G. Almqvist.

F. Urquhart

Wetaskiwin, — — Alta. FASON, ARBETE och VA- RA garanteras. Reparations arbeten utföras med stor skynd samhet.

Dr. Baldwin & Dixon

Läkare och Kirurger. Förlossningar måste arrangeras för i tid. Kontor: Walker's Apotek. WETASKIWIN, ALTA.

Svensk Urmakare.

Reparationer af alla sorters vägg- och fickur utföras omsorgs fullt. Vägg och fickur samt ett stort urval af ringur finnes ständigt på lager. NYMAN BROS. Urmakare, WETASKIWIN, ALTA.

N. O. Oldenburgs

SKRADERI AFFÄR. Stort lager af tyger. Utför ett välgjordt arbete. Reparationer ut föres. WETASKIWIN - ALTA.

Thule,

Land & Colonization Co. Vetaskiwin Alta. försäljer land, vildt såväl som "improved" i alla delar af Alber- ta. Önskar ni köpa er en farm i detta distrikt, skrif till oss. C. OHLIN, J. P. Manager, Wetaskiwin, Alta. Omb i Winnipeg. K. FLEMMING. Box 264.

NU
är bästa tiden att beställa
JUL- och NYÅRSKORT.
Beställ dem hos
The Cosmopolitan Press,
259 Fountain St.
Winnipeg.

EN FLICKA
duktig och snäll, erhåller genast
plata med god aflöning. Hänvänd
Föder till
Mrs. L. Verhoven,
Assiniboine Ave.
Armstrong Point.

J. von Mark arresterades på
gårn för stöld af en koffert 18 må-
nader sedan.

Några polackar, som stulo
bränne i C.P.R. bangar-l. 1500
att böta \$10.00 vardera.

J. D. McArthur, välskänd en-
treprenör, har skänkt \$1,000 till
allmänna sjukhusets byggnadskassa.

Försök haiva gjorts med vat-
tentornet och nya ångsprutor un-
der förliden vecka.

En Mr. T. North föll ned för
en trappa i hörnet af Adelaide och
McDermott och bröt nacken af sig.

En stackars österrisk sadel-
makare råkade tappa \$86 i en hae-
kelsmaskin i Great West Saddlery
bolaget.

Besök på 'Canadas' kontor af-
lades i går af sektionsförmännen
A. Johnson och Otto Ek från Ro-
senfeld.

Var försiktig med att hugga
ved, då torklör är uppstått i
bakgården. Det kan hända, att y-
tan fastnar och gög skada.

Låga passagerare kunna hä-
danefter stå i samma ända af spår-
vagnarne som motormannen. Det
är nu strängligen förbjudet, och
må en hvar akta sig därför.

The Union Bank flyttade i
måndags in i sitt nya palatskän-
de kvarter. Den gamla lokalen
skall inredas till "hotel".

Nyttillräddade prenumeranter
erhålla den nya följelonen i an-
början. 'Canada' skickas från nu
och till nästa års slut för En dol-
lar.

Många förslag haiva gjorts
att öka vattentillgången i städer.
Det senaste, som synes ganska till-
talande, är att lägga en pipa från
Shoal Lake, ett afstand af 40 mil,
till 'Bole', vår nyvalde riks-
dagsman, förklarar, att de många
rykten, som gå om Canadian Nor-
therns försäljning till Grand Trunk
äro fullständigt gripna ur luften.
President Hays hade skriftligen för-
sakrat Mr. Bole därom.

I missionskyrkan i Louise
Bridge hålles fest och försäljning af
syföremålsartiklar torsdagskväl-
len den första dec. Kaffe och 'cake'
serveras till alla. Dessutom bju-
des på sång och musik af sträng-
band och solosångare. Lotrådesaf-
giften blir 25 cents för äldre och
15 cents för barn.

En luthersk minnesfest afhö-
lles i lutherska kyrkan torsdagen
den 16 december med anledning af
Carl Nilss död dag den 30 nov.
Minnesfesten kommer att hållas af
löjtnant Nore Skjold vid gode in-
lanterregementet härstädes. Des-
utom kommer Barrow-Cloughs väl-
kända orkester, systrarna Simon-
son, samt församlingens sångkör
att utfylla den musikaliska delen
af programmet. En stämningstill-
väntar förvisso deltagarna i den
na fest, hvaran många väntas när-
vara.

I lördags och söndags afhölls
i baptistkyrkan ett uppbyggelse
möte, i hvilket deltog såsom talare
Dr. Frank Peterson från Minne-
apolis och pastor O. F. Törnqvist
från Kat Portage. Mötet var myc-
ket godt och upplifvande. I mån-
dags kväll höll Dr. Peterson på sitt
vanliga utmärkta sätt ett mis-
sionsföredrag, i hvilket han beskref
först huru kristendomen spreds från
Jerusalem genom det romerska ri-
ket och ut öfver dess gränser,
samt vidare huru baptistismen
utbredt sin verksamhet från Eng-
land och Amerika till Europas fast-
land, Afrika och Asien, senast till
Filippinerna.

Den 26 oktober brann Ash-
down's järnramhandel. Den 26
november började han handel på
samma ställe.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

NI VET ICKE AF GODT
KAFFE förrän ni har försökt PIONEER-KAFFE,
helrostodt i pundpaket. Smaken är bättre än grönt
kaffe, rostat i hemmet.
Grönt kaffe förlorar i pund på fem under rost-
ningen och PIONEER förlorar ingenting.
Om ni tycker om godt kaffe begär PIONEER.
Skrif efter en fri, vacker, ny premiärlista.
BLUE RIBBON, WINNIPEG.

Dingwall 424 & 584
MAIN ST.
WINNIPEG

JULGÅFVOR!
Det är ingen svårighet att göra ett val för en
gåfva från vårt storartade lager af klocker, ringar,
kedjor m. m. och faktiskt allt hvad nyttigt och
praktiskt finnes. Denna veckas specialitet är
dam-ur. 25 karats guldfylda Waltham eller Elgin
verk med en guldfyllt kedja med solid guld tråns
till 18 dollar. En vacker gåfva.
Obs. Skyttlockan.
Två butiker.

Försök att få hot-
med spritförsäljning på Isabel st.
har mottagits med allt annat än
varma känslor af beboarna i
närheten. På se, om de lyckas
bättre i sina protester än i god
folket.

"The Ancient Order of United
Workmen" har hållet storloge-
möte här i staden under den förlut-
na veckan. Det viktigaste beslutet
som fattades var, att skilja sig
ifrån Förenta Staternas storloge.

Våra gazier börja taga sig
riktiga lasoner, då de ännu bliva
varma i kläderna. Deras sista be-
driit var att söka klä en polis,
hvilket dock föll illa ut, ty ett helt
band af dem, tio stycken, ingo som
följd krypa i kurrän.

Två småpojkar, franska till
börden, haiva roat sig med att ka-
sta sten på Canadian Northern tå-
get vid St. Norbert. De knepos
och lingo betala sitt nöje med en
duktig bastonad.

En vecka sedan kunde en tåg-
styg själ haiva funnit vederkvämlig-
het i Kossin House, medan han nu
måste gå ännu ett 'block' till Ro-
sin House är ej längre till. Det
nedre med väldig fart förra ve-
kan.

Nordsidans invånare moder
och besvärigheter, så vidt spår-
vagnsombyte angår, äro nu öfver-
ständna. Underlartsvägen äytjas
nu för både spårvagnar och andra
fordon samt af fotgängare. Byggnad-
en är väcker, synnerligast nat-
tet, då den är upplyst.

EN KOKERSKA.
En svensk flicka, kunnig i mat-
lagning. God lön. Lätt plats.
A. Strong,
176 Fort Street.

ATT HYRA.
Ett Tre rums Hus i Louise
Bridge.
Underrättelse hos A. Anderson,
40 Jasper st.

BLÅSKATARR.
Många personer lida af katarr
och inflammation af Blåsan - de-
sion föredrag, i hvilket han beskref
först huru kristendomen spreds från
Jerusalem genom det romerska ri-
ket och ut öfver dess gränser,
samt vidare huru baptistismen
utbredt sin verksamhet från Eng-
land och Amerika till Europas fast-
land, Afrika och Asien, senast till
Filippinerna.

Den 26 oktober brann Ash-
down's järnramhandel. Den 26
november började han handel på
samma ställe.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ATT HYRA.
Ett Tre rums Hus i Louise
Bridge.
Underrättelse hos A. Anderson,
40 Jasper st.

BLÅSKATARR.
Många personer lida af katarr
och inflammation af Blåsan - de-
sion föredrag, i hvilket han beskref
först huru kristendomen spreds från
Jerusalem genom det romerska ri-
ket och ut öfver dess gränser,
samt vidare huru baptistismen
utbredt sin verksamhet från Eng-
land och Amerika till Europas fast-
land, Afrika och Asien, senast till
Filippinerna.

Den 26 oktober brann Ash-
down's järnramhandel. Den 26
november började han handel på
samma ställe.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

Dominion linien.
Till Juhögtd i gamla landet!
Angaren "Canada" afgår lördag-
en den 10 dec. från Portland till
Liverpool.
"Canada" är 10,000 tons dubbel
propeller, den mest snabbgående af
canadiensiska båtar.
Bästa bekvämligheter för alla
klasser af passagerare.
Billig resa till Skandinavien. Bil-
jetter att hemända säljas till läg-
sta pris.
För upplysningar hänvända man
sig till lokalgenter eller till
W. H. HULEOD,
Passageratsagat.
212 Portage Ave.,
WINNIPEG, MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

Mans-skodon.
SE HIT!

300 par fina mansskodon. De säljas vanligen för 2.50 och 3.00.
SPECIELT LÖRDAGS-PRIS, ENDAST

\$ 2.00

Dam-galosber.

fin kvalite. Vanligt pris 50 cent, lördagspris

35 cents.

GUEST & COX 719-721
MAIN STREET

Anchovies.

Vi äro ensamförsäljare i Canada för Trondhjem Preserv-fabrik
och vi kan derfor tillhandahålla till våra kunder allt som tillhör
Delikatesser såsom Anchovies, Fiskbullar, Sardiner, Inlagd sill samt
så fort vår nya beställning anländer äfven olika sorters preserve-
kött. Återförsäljare böra så fort som möjligt insända sina orders

GUSTAFSON & CO.

Phone 294 325 LOGAN AVENUE, WINNIPEG.

HUSMÖDRAR försök vårt utmärkta

Beeman's nya sadesrenare Jumbo.

Kapacitet 75 bushel hvetet i timman.
Slijes på 10 dagars försök, om det
icke är det bästa och bästa sades-
renaren i marknaden, kan de retur-
neras på 75 cent kostnad. En maskin
till wholesale pris till första farmare
i hvar och en län för 45 dollar, ö-
stra dem. Hundratals af belästa
farmare i vestra Canada. Buda ma-
skin som renar och blisar säden på
en gång. Separerar korn från hvar
frökadats och annat dligt hvetet.
renar kvaliteten från en till tre gå-
ror. Resor lin. Två fabriker, Winnipeg
Man och Minneapolis, Minn. Skrif efter whole-sale-pris.

BEEMAN & CO.
127-129-131 Higgins Ave Co. I. M. J. ST. W. ILL. U.S.A.

Skandinav. SE HIT
i min Butik finnes de BÄSTA

Grocerier

alltid på lager till möjligast lägsta priser.
Mina Skandinaviska Importerade varor äro alltid af bästa
slag och tagna från edbara firmor.
Kunder kungas i 5 mig vara förvisade om redbar behandling.
Orders från Landsorten expedieras skyndsamt. Bedes om lands-
märens benägna bistånd.

P. NELSON.
411 DUFFERIN AVE.
Telefon 1783.

J. E. Stendahl
SKREDDARE
210 1/2 LOGAN AVENUE

Goda tyger af godt fabri-
kat och moderna kostymer
på beställning. Reparatio-
ner utföras fermt och till
moderata priser. Symaski-
ner försäljas i kommission.

Dr. A. W. Peterson,
Skandinavisk Tandläkare.

620 1/2 Main street, hörnet af Logan
och Main str.

Tänder utdragas smärtfritt en-
ligt ny metod.
Om någon önskar sina tänder
fylda eller plomberade med guld,
öfverdragna med Plät eller 'Kron-
arbete', klipp ur denna annons och
visa vid besök, och vi vilja betrak-
ta den som en rekommendation,
och främjar kunna vara förvis-
sade om att erhålla noggrann be-
handling. Moderata priser. Bäst-
sta klassens arbete. Garanti.

DAVID McCULLOCK
970 MAIN STREET,
FRICK BL.
Rokstuga, Biljard,
Tobak o. Cigarrer.
Alli tillfredsställande.

KOL
Hard Kol, per ton...\$11.00
Hocking Valley " 9.00
Smidekol, " 10.00
THE WINNIPEG COAL CO.
C. A. Hutchinson, Mgr.
Kontor och upplag: hör. af
Higgins och May Str.

VED
i vagnslaster till högsta gällande
priser. Tillskrif
OLE SIMONSON,
116 Charley str.
Winnipeg, Man.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

GOSS-ÖFVERROCKAR.

Ni skall finna dem här i alla nya och önskvärda
stilar.

LONE COAT NIEPIUM COAT
ULSEER BELT COAT

Kort sagt, allting i öfverrockar för gossar, passan
ör 10-12 år från 4 till 16 år.

Det finnes icke lägre priser, i förhållande till kvali-
tet än våra. Ni kommer att göra -får om ni medtaga
Er gosse.

Pris varierar från 3.00 till 10.00 efter storlek och
stil.

KNOTT & MATESON,

680 MAIN STREET, Nordsid. n.

Phone 1492 Nära C. P. R. Depot.

DET HASTAR MOT

JUL

och tiden för beställandet af

LUTFISK

Bruna böror, Röda sagoryn, Potatismjöl, Getost, Medwurst,
Anjovis, Sill, Norsk och Holländsk, jämte andra delikatesser, som
bruka höja stämningen och apiten vid julbordet, är nu inne.

Vi haiva bättre tillfälle att tillmötesgå den köpande allmänheten,
då vi nu inflyttat i vår nya och rymliga lokal

408 Logan Avenue,

hörnet af Logan och Ellen street. An för.
Orders från landsorten expedieras noggrant och skyndsamt.

Swedish Importing & Grocery Co.

JOHN MATTSON

Snickerifabrik

300 Pacific Ave

Alla slags snickerivaror, Byggnadsvirke, Spännpapper till låg-
priser. Besök oss innan in går annonserades.

Speglar och Kommoder.

En elegant exposition i alla moderna variationer, vaxlande i
pris från \$14.00 till \$150.00

Se våra Monarch Kommoder och Spislar innan ni köper på annat
häll.

Kontant eller på kredit. Låta vilkor.

The Royal Furniture Co. Ltd.

228 MAIN ST., WINNIPEG

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.

ROYAL CROWN SOAP
Hardt och mjukt
Vatten.
Spar omslagen för premium.

THE ROYAL CROWN SOAP
WINNIPEG. - - - MAN.